

Bazat e Socializmit Kombëtar

Shkrime origjinale nga Jack Eltis

Ish-Australia e Bardhë/Rrjeti Nacional Socialist i Shtetit të NSW-së

Udhëheqës

Në shërbim të përparimit të Nacional Socializmit dhe popullit tonë

Tabela e përmbajtjes

Shpjegimi i Nacional Socializmit në një faqe ose më pak.....	1
Shpjegimi i Nacionalizmit brenda Nacional Socializmit.....	2
Shpjegimi i “socializmit” brenda nacionalsocializmit – Si ndryshon ai nga socializmi marksist.....	3
Ligji Natyror	4
Uniteti i Klasave kundrejt Ndarjes së Klasave	5
Pse Nacional Socializmi e Refuzon Kapitalizmin.....	6
Fajdeja.....	7
Spekulime Financiare	8
Çështja e Sindikatës	9
Lidershipi si Shërbim ndaj Racës	10
Shteti i shërben racës.....	11
Autarkia Ekonomike: Vetëmjaftueshmëria për Kombin.....	12
Familja është guri themeltar i kombit.....	13
Ngjitja e Përjetshme: Njeriu që Po Arrin.....	14
Rruga Përpara: Nacionalsocializmi në Australi dhe në Botë	15

Shpjegimi i Nacional Socializmit në një faqe ose më pak

Nacionalsocializmi është manifestimi politik i një të vërtete themelore: **gjaku është fat**. Një komb i vërtetë nuk është një ide, një treg apo një koleksion individësh të rastësishëm. Është një bashkësi racore e gjallë, një popull i lidhur nga prejardhja, historia, kultura dhe një e ardhme e përbashkët. Ky gjak është burimi i identitetit, kreativitetit dhe forcës sonë.

"Nacional" në Nacional Socializëm do të thotë që ne pohojmë **sovranitetin racor**. Atdheu ynë i përket vetëm popullit tonë. Ne hedhim poshtë nacionalizmin qytetar dhe multikulturalizmin, i cili shkatërron lufthet e gjakut të kombit përmes imigracionit masiv dhe pretendojmë në mënyrë të rreme se të huajt mund të bëhen ndonjëherë pjesë e llojit tonë. Besnikëria ndaj kombit fillon me besnikërinë ndaj gjakut tonë.

"Socializmi" do të thotë që çdo vendim, në kulturë, ekonomi, ligj dhe jetën e përditshme, duhet t'u shërbejë interesave kolektive dhe përparimit të racës në tërësi. Është rrënjësisht i ndryshëm nga socializmi marksist, i cili nxit luftën e klasave dhe ndjek barazinë e rreme. Gjithashtu hedh poshtë kapitalizmin, i cili e vendos adhurimin e fitimit dhe parasë mbi mirëqenien e popullit.

Në vend të kësaj, Nacional-Socializmi kërkon **unitet të plotë klasor** brenda bashkësisë racore. Punëtorët dhe punëdhënësit, të pasur dhe të varfër, janë të lidhur nga gjaku dhe nuk janë kurrë armiq. Ekonomia, shteti dhe të gjitha institucionet ekzistojnë për t'i shërbyer popullit. Prona private dhe sipërmarrja e lirë respektohen për sa kohë që i sjellin dobi racës.

Shteti siguron kufijtë tanë, forcon familjet, ndjek vetëmjaftueshmërinë ekonomike (autarkinë) dhe eliminon çdo forcë që kërkon të përcajë ose dobësojë popullin tonë. Udhëheqja buron nga më të mirët e racës sonë, ata që janë më të fortët në karakter, vullnet dhe përkushtim, dhe ata mbajnë përgjegjësi të plotë për suksesin ose dështimin e kombit.

I gjithë sistemi është i rrënjësuar në **Ligjin Natyror**: forca mbizotëron, hierarkia është e natyrshme dhe të aftët ngrihen për të çuar përpara të tjerën.

Nacionalsocializmi kërkon gjithashtu **ngritjen e përvetshme** të popullit tonë, çdo brez duhet të jetë më i fortë, më i mençur dhe më i aftë se i mëparshmi. Familja është themeli i shenjtë ku lind dhe ushqehet kjo e ardhme.

Nacionalsocializmi e vendos **racën mbi të gjitha**, duke kërkuar disiplinë, unitet dhe shërbim ndaj popullit, në mënyrë që populli ynë të mund të durojë, të përparojë dhe të arrijë forma gjithnjë e më të larta ekzistence.

Shpjegimi i Nacionalizmit brenda Nacional Socializmit

Nacionalizmi në Nacional Socializëm do të thotë që kombi është një bashkësi racore. Ne jemi një popull i lidhur nga gjaku, prejardhja, historia dhe fati i përbashkët në të ardhmen.

Kjo është në përputhje me etimologjinë e fjalës "komb", që rrjedh nga latinishtja 'natio', që do të thotë racë, fis ose popull.

Një komb i vërtetë nuk është thjesht një ide që kushdo mund ta përqafojë. Është shprehja natyrale e një populli racor që ka jetuar, punuar dhe mbrojtur të njëjtën tokë për breza me radhë.

NS pohon se populli ynë është një kolektiv racor dhe se ne duhet të kemi sovranitet racor mbi tokat tona, të qeverisur dhe të udhëhequr nga më të mirët e popullit tonë.

Ky gjak është themeli i identitetit, kulturës, forcës dhe të drejtës sonë për të ekzistuar. Çdo gjë që jemi buron nga gjaku ynë. Besnikëria ndaj kombit fillon me besnikërinë ndaj gjakut tonë.

Ne e hedhim poshtë "nacionalizmin qytetar" liberal që shkatërron lidhjet e gjakut përmes imigracionit masiv dhe multikulturalizmit dhe që përpiqet të na bindë se një i huaj mund të jetë ndonjëherë i llojit tonë.

Një komb pa gjakun e tij është një shtëpi mbi rrëzë, me kalimin e kohës degradon dhe shkërmoqet. NS kërkon që ne ta ruajmë dhe ta çojmë përpara gjakun tonë mbi të gjitha. Kur gjaku është i rrënjësuar dhe i bashkuar, kombi qëndron dhe lulëzon.

Siç tha Adolf Hitleri: *"Pasuria më e çmuar që ke është populli yt."*

Raca jonë është themeli i gjallë i gjithçkaje që jemi dhe i gjithçkaje që do të bëhemi, dhe duhet të mbrohet mbi të gjitha.

Shpjegimi i "socializmit" brenda nacionalsocializmit - Si ndryshon ai nga socializmi marksist.

Socializmi në Nacionalsocializëm do të thotë që çdo vendim ose veprim është në interesin kolektiv të racës (dhe për rrjedhojë të kombit) në tërësi.

Ne jemi një grup racor njerëzish dhe duhet të marrim vendime që i sjellin dobi dhe e çojnë përpara racën tonë në tërësi. Ky etos rrjedh poshtë në mënyrë kulturore, ligjore dhe politike, duke buruar nga qeveria.

Çdo individ ka përgjegjësinë për të bërë zgjedhje dhe veprime pro-sociale që e ngrenë moralin tonë ndërsa vazhdon jetën e tij të përditshme.

Bizneset dhe industria duhet të veprojnë në interes të racës në operacionet e tyre, pra të mos helmojnë njerëzit tanë, asnjë industri joetike që dëmton ose dëmton racën tonë.

Qeveria duhet të vlerësojë dhe të zbatojë gjithmonë politika përmes një lente binare: *A është diçka e mirë për racën apo e keqe për të? A na çon kjo përpara si popull kolektiv apo na kthen prapa?*

Socializmi hitlerian nuk ka të bëjë fare me praktikën marksiste socialiste të sekuestrimit të pronës private nga individët, as me një kryengritje të punëtorëve kundër industrisë dhe pronarëve të tokave, as me një shoqëri imagjinare egalitare ku "të gjithë janë të barabartë".

Nacionalsocializmi respekton individin, duke ditur se gjenialiteti dhe kreativiteti racor shfaqen si një individ - duke u ngritur nga pellgu kolektiv i gjakut tonë.

Tregu i lirë respektohet dhe lejohet të lulëzojë, për sa kohë që industritë janë pozitive ndaj racës (dhe për rrjedhojë ndaj kombit).

Gjithçka duhet të bëhet rreth ngritjes së moralit të popullit tonë.

Ligji Natyror

Ligji Natyror është ligji i përjetshëm dhe i pandryshueshëm i vetë natyrës, parimet që qeverisin të gjithë jetën kur është e lirë nga gënjeshttrat, shtrembërimet, ideologjia ose përmbysja.

Ligji Natyror deklaron se forca mbizotëron mbi dobësinë, i aftë ngrihet mbi të paaftin dhe hierarkia është e natyrshme në çdo sistem të gjallë.

Hierarkitë janë rendi natyror i të gjitha qenieve. I forti udhëheq, i përshtatshmi mbijeton, i talentuari krijon dhe raca përparon përmes kësaj përzgjedhjeje natyrore.

Çdo organizëm në natyrë është gjithmonë në luftë për mbijetesën dhe riprodhimin e tij. Natyra nuk shpërblen barazinë, por aftësinë, përpjekjen dhe përshtatjen. Një racë që sfidon këto ligje dobësohet dhe vdes.

Nacionalsocializmi pohon Ligjin Natyror si themelin e çdo rendi të vërtetë.

Ne nuk i shpikim këto parime. Ne i kuptojmë dhe u bindemi atyre.

Populli ynë i nënshtrohet të njëjtave ligje natyrore si çdo krijesë tjetër e gjallë: i forti udhëheq të dobët, i përshtatshmi riprodhohet, i aftë udhëheq. Kjo nuk është mizori; është vetë mënyra e jetës. Kur ne harmonizohemi me Ligjin Natyror, raca jonë bëhet më e fortë dhe më e shëndetshme.

Ne e hedhim poshtë liberalizmin, i cili imponon barazi artificiale aty ku nuk ekziston dhe ndëshkon forcën për të mbështetur dobësinë.

Aktualisht ndodhemi në një sistem që mishëron përmbysje totale të Natyrës. Fazat e fundit të liberalizmit përpiqen të pohojnë se një burrë mund të jetë një grua. Tek politikanët tanë shohim se "udhëhiqemi" nga ata që janë të dobët dhe frikacakë.

Ky sistem është i paqëndrueshëm dhe anti-Natyrë. Nuk mund të rebelohesh kundër Natyrës, pasi Natyra e korrigjon rebelimin përfundimisht.

Uniteti i Klasës kundrejt Ndarjes së Klasës

Një mënyrë tjetër se si Nacional-Socializmi ndryshon nga Marksizmi është premisa e **unitetit të klasave** kundrejt **ndarjes së klasave**.

Nacionalsocializmi bën thirrje për unitet të plotë të klasave në të gjithë shoqërinë. Nuk ka asgjë të keqe me klasat. Gjithmonë do të ketë burra të pasur, një klasë të mesme, aristokratë e kështu me radhë. Klasat brenda shoqërisë janë të pashmangshme dhe janë rezultat i rendit natyror.

Ata që punojnë më shumë dhe posedojnë prirje, intelekt dhe aftësi të lindura, më të mirët e racës sonë, duhet të ngrihen në krye në një shoqëri të shëndetshme të bazuar në meritë.

Harmonizimi i klasave në një mënyrë të bashkuar, të lidhur nga gjaku i përbashkët, është jetik sepse të gjithë jemi një popull (racë) e përbashkët dhe është shkatërruese për kombin të luftojmë me njëri-tjetrin.

Ne të gjithë duhet të jemi të bashkuar në punën e vazhdueshme drejt një qëllimi të përbashkët, që është përparimi i popullit tonë si një kolektiv racor.

Marksizmi përpaket qëllimisht të nxisë atë që ata e quajnë "luftë klasash", e cila është përçarëse dhe i kthen plotësisht racat kundër njëra-tjetrës dhe përmbys unitetin dhe kohezionin e kombit.

Një shtëpi e ndarë nuk mund të qëndrojë. Në Nacionalsocializmin, çdo përpjekje për të thyer unitetin racor, siç është ndarja marksiste e klasave, konsiderohet me të drejtë përmbysje e kombit.

Pse Nacional Socializmi e hedh poshtë Kapitalizmin

Kapitalizmi është adhurimi i parasë mbi të gjitha. Kjo vjen në kurriz të racës, shëndetit tonë dhe të ardhmes sonë.

Nën Nationalsocializmin, siç e kemi përmendur tashmë, ekonomia ekziston për t'i shërbyer popullit, jo anasjelltas. Pasuria, prodhimi dhe tregtia duhet të përparojnë kolektivin racor. Çdo sistem ekonomik që e vendos fitimin mbi mirëqenien e popullit është armiqësor ndaj ekzistencës sonë.

Kapitalizmi i sheh qeniet njerëzore si mallra dhe kombet si tregje, të cilat të dyja shihen si të gatshme dhe të disponueshme për t'u shfrytëzuar. Ai kërkon rritje të pafundme, kufij të hapur për punë të lirë dhe rezulton në importimin e të huajve për të ulur pagat dhe për të ulur standardet e jetesës. Ai e kthen tokën në asete spekulative, duke i nxjerrë njerëzit tanë nga shtëpitë dhe familjet e tyre. Ai shpërblen financat ndërkombëtare pa rrënjë, ndërsa shterror fuqinë e... komb.

Kur paraja bëhet qëllimi më i lartë, raca bëhet e shpenzueshme.

Për kapitalistët, çdo gjë tjetër është dytësore në krahasim me fitimin e më shumë parave.

Kapitalizmi premton liri, por na çon në skllavëri borxhi dhe në zëvendësim demografik. Është një sistem konsumi të pafund me koston e të ardhmes së racës sonë. Nationalsocializmi e vendos racën mbi... para.

Një komb që adhuron arin në vend të gjakut do të vdesë.

Fajde

Fajdeja është praktika e dhënies së parave hua me interes, veçanërisht me norma të tepruara, në mënyrë që huadhënësi të përfitojë nga puna e huamarrësit pa kontribuar vetë në punë produktive.

Nacionalsocializmi e hedh poshtë fajdenë si një forcë thelbësisht parazitare dhe helmuese. Ajo i lejon joproduktivët të pasurohen nga munda të prodhuesve, duke e shndërruar parandë në një armë që nxjerr pasuri nga njerëzit në vend që t'u shërbejë atyre.

Nën fajdenë, borxhi bëhet një formë skllavërie. Huamarrësi duhet të punojë pafundësisht vetëm për të paguar interesin, ndërsa huadhënësi nuk rrezikon asgjë dhe korr fitime të pafundme. Kjo përmbyset ligjin natyror: të fortët dhe produktivët shpëtohen për të pasuruar joproduktivët. Krijon një klasë spekulantësh financiarë që kontrollojnë kombet përmes borxhit në vend të prodhimit të ndershëm ose shërbimit ndaj tyre.
racë.

Fajdeja është gjithashtu një rritje e natyrshme. Sa më i madh të jetë borxhi, aq më shumë rritet dhe rritet interesi, duke u bërë përfundimisht një dënim me vdekje vetëpërmbytës për kombin, ndërsa borxhi rritet vazhdimisht.

Fajdeja është gjaku i sistemit liberal-kapitalist. Bankat qendrore shtypin para nga hiçi, zhvlerësojnë monedhën përmes inflacionit dhe i ngarkojnë të rinjtë dhe brezat e ardhshme me borxhe të papagueshme, ndërkohë që e njëjta klasë financiare përfiton nga çdo transaksion. Kjo është luftë ekonomike kundër popullit.

Në të kundërt, Nacional Socializmi kërkon që paratë dhe kreditë t'i shërbejnë racës dhe kombit. Sipas NS-së, sistemi bankar është i varur nga shteti dhe raca.

Interesi për kreditë është i kufizuar në mënyrë strikte ose zëvendësohet me sisteme që shpërblejnë krijimin e vlerës reale në vend të nxjerrjes parazitare. NSDAP gjermane e demonstroi këtë duke thyer fuqinë e financave ndërkombëtare dhe duke e drejtuar kredinë drejt rilindjes kombëtare dhe autarkisë.

Nacionalsocializmi i shpall luftë këtij sistemi huadhënieje parazitare. Ne hedhim poshtë helmin e fajdesë dhe e zëvendësojmë atë me një ekonomi që i shërben përparimit të përgjeshëm të popullit tonë.

Fajdeja është vjedhje me një emër tjetër. Ne do ta shfuqizojmë atë.

Spekulime Financiare

Spekulimi është praktika e blerjes së aseteve të tilla si aksione, tokë, banesa dhe mallra, jo për t'i prodhuar ose përdorur në mënyrë produktive, por thjesht për t'i rishitur më vonë me një çmim më të lartë për fitim të pafituar.

Ky proces nuk kontribuon aspak në përparimin ose zhvillimin e kombit, dhe nuk krijohet ose ofrohet asnjë produkt apo shërbim.

Nacionalsocializmi i hedh poshtë spekulimet si një forcë helmuese dhe parazitare që shkatërron ekonominë e shëndetshme dhe dëmton racën.

Në vend që të ndërtojë fabrika, të kultivojë ushqime ose të strehojë familjet, kapitali ndjek fitime të shpejta financiare. Spekulatori rrezikon pak dhe nuk bën asnjë punë të vërtetë, por nxjerr pasuri të madhe nga luhatjet e çmimeve të shkaktuara nga entuziazmi, frika ose manipulimi i tregut. Spekulimi përmbys gjithashtu ligjin natyror: shpërblen parazitin dinak mbi ata që krijojnë.

Spekulimet me strehimin janë edhe më shkatërruese në Australinë e sotme. Investitorët i trajtojnë shtëpitë si asete për t'i shitur për fitim, duke i çuar çmimet shumë përtej asaj që familjet e reja të bardha mund të përballojnë. Kjo vonon martesën, ul shkallën e lindjeve dhe i detyron njerëzit tanë të hyjnë në borxhe ose qira të mëdha gjatë gjithë jetës, duke rezultuar në vetëvrasje demografike.

Toka dhe banesat duhet t'i shërbejnë racës, si shtëpi të qëndrueshme për familjet, jo si nxjerrje spekulative e pasurisë.

NSDAP gjerman kërkoi heqjen e spekulimeve me tokën dhe formave të tjera të të ardhurave të pafituara. NSDAP rregullonte në mënyrë strikte bursat e aksioneve, kufizonte tregtinë spekulative dhe drejtonte kapitalin drejt autarkisë produktive dhe riarmatimit. Ata e kuptuan se spekulimi destabilizon kombin dhe pasuron financat pa rrënjë në kurriz të popullit.

Nacionalsocializmi kërkon që i gjithë aktiviteti ekonomik t'i shërbejë bashkësisë racore.

Asetet duhet të përdoren në mënyrë produktive, për strehimin e familjeve, industrinë e ndërtimit ose sigurimin e ushqimit dhe energjisë, dhe jo të përdoren për përfitime financiare.

Ne e hedhim poshtë këtë sistem të pasurisë së pafituar. Strehimi dhe toka janë për të jetuar dhe ndërtuar racën, jo për t'u përdorur për fitim. Investimet duhet t'i shërbejnë kombit duke investuar në industrinë prodhuese.

Nën Nacionalsocializmin, ne do të ndalonim spekulimet dhe do ta ridrejtonim kapitalin drejt përparimit të përgjeshëm të popullit tonë.

Çështja e Sindikatës

Sindikatat janë organizata punëtorësh që negociojnë kolektivisht me punëdhënësit për pagat, kushtet dhe mosmarrëveshjet, përmes grevave, ngadalësimeve të punës dhe veprimeve industriale.

Nacionalsocializmi i hedh poshtë sindikatat ashtu siç ekzistojnë në kuptimin liberal dhe marksist. Ato janë në thelb institucione komuniste të dizajnuara për të destabilizuar shoqërinë duke institucionalizuar luftën e klasave.

Sindikatat e ndajnë kombin në kampe armiqësore. Punëtorët janë të vendosur kundër punëdhënësve. Sindikatat inkurajojnë pakënaqësinë, sabotimin dhe përçarjen që u shërbejnë subversive ndërkombëtare në vend të komunitetit racor.

Grevat e tyre paralizojnë prodhimin, dëmtojnë racën dhe çojnë përpara qëllimet marksiste për dobësimin e kombit për marrjen e pushtetit nga komunistët.

Nacionalsocializmi pohon se puna duhet të përfaqësohet, por nga një organ i shtetit. Punëtorët dhe punëdhënësit janë të gjithë të njëjtit gjak dhe kurrë armiq.

Fronti Gjerman i Punës (DAF) zëvendësoi sindikatat përçarëse me një organ të vetëm të drejtuar nga shteti që eliminoi konfliktin e klasave, bashkoi të gjithë gjermanët punëtorë dhe i drejtoi përpjekjet drejt qëllimeve të përbashkëta kombëtare.

DAF ofroi mirëqenie, arsim (si për punëdhënësit ashtu edhe për punonjësit), kohë të lirë 'Forcë përmes gëzimit' (pushime) dhe siguroi kushte të drejta për punëtorët.

Kjo monitorohej dhe zbatohej nga shteti, pa pasur nevojë për sulme shkatërruese, sabotim dhe përçarje.

Çdo ankesë u trajtua nga shteti. Shteti ka në mendje të mirën e të gjithë racës, kështu që mund t'i besohet të zgjidhë mosmarrëveshjet dhe të marrë vendimin e duhur për të balancuar produktivitetin, drejtësinë dhe shëndetin e punëtorëve.

Nga Mein Kampf: "Sindikata Nacional Socialiste nuk është një organizatë për luftën e klasave, por një organizatë për mbrojtjen e të gjitha atyre forcave prodhuese që janë të lidhura së bashku nga i njëjti gjak... Detyra e sindikatës Nacional Socialiste do të jetë edukimi i anëtarëve të saj në kuptimin e bashkësisë kombëtare dhe përgatitja e tyre për luftën e ardhshme për ekzistencën e kombit."

Nacionalsocializmi kërkon unitet të plotë racor në prodhim. Ne hedhim poshtë çdo instrument të ndarjes së klasave ose përmbysjes. Punëtorët janë të mbrojtur dhe të dinjitetshëm si pjesë e komunitetit racor dhe nuk duhet të përdoren kurrë si armë kundër popullit të tyre.

Lidershipi si Shërbim ndaj Racës

Nën Nacionalsocializmin, udhëheqësi është më i miri i racës. Ai udhëheq nga shërbimi dhe detyra ndaj racës.

Është përgjegjësia e tij ta çojë popullin tonë përpara drejt përparimit dhe të sigurojë mbijetesën e racës sonë.

Udhëheqësi është një individ i talentuar që lind nga pellgu kolektiv i gjakut tonë, më i forti në karakter, vullnet, intelekt dhe besnikëri. Ai e dëshmon veten pa asnjë dyshim përmes luftës, aftësisë dhe përkushtimit ndaj racës me kalimin e kohës. Ai është një mishërim i vullnetit të popullit.

Nacional-Socialistët hedhin poshtë dobësitë dhe të metat e natyrshme të demokracisë: sundimin masiv dhe komitetet ku përgjegjësia dhe llogaridhënia hollohen dhe errësohen përmes sistemit parlamentar plot me folës dhe kompromisistë.

Udhëheqësi i NS mban përgjegjësi të plotë për sukseset dhe për dështimet. Hitleri deklaroi: *"Autoriteti rrjedh poshtë, përgjegjësia lart"*. Udhëheqësi i përgjigjet plotësisht popullit për çdo rezultat.

Raca jonë kërkon një udhëheqës të fortë që i çon përpara njerëzit tanë, përndryshe ne degradojmë dhe biem në dobësi dhe rënie.

Shteti i shërben racës

Kemi folur se si udhëheqësi është një shërbëtor i racës dhe e udhëheq atë drejt ngritjes dhe begatisë së përhjetshme. Në të njëjtin parim, edhe vetë shteti (qeveria) është një shërbëtor i racës.

Nën Nacionalsocializmin, shteti nuk është zot i popullit. Ai ekziston vetëm për një qëllim: të mbrojë, ruajë dhe përparojë komunitetin e gjallë racor që qeveris dhe udhëheq.

Shteti është instrumenti i organizuar i vullnetit të popullit. I udhëhequr nga parimi i lidershipit, autoriteti rrjedh poshtë, ndërsa përgjegjësia rrjedh lart. Shteti është përgjegjës për përparimin e popullit tonë. Çdo vendim, çdo ligj, çdo veprim konsiderohet përmes të njëjtit binar të NS-së: a i shërben kjo gjakut tonë, a i forcon njerëzit tanë dhe a siguron të ardhmen tonë të përhjetshme, apo dëmton racën?

Shteti mbron kufijtë tanë nga pushtimi. Ai mbron gjakun tonë përmes politikave që promovojnë familje dhe komunitet të shëndetshëm. Ai e drejton ekonominë drejt vetëmjaftueshmërisë dhe eliminon mundësinë e shfrytëzimit nga kapitali i huaj. Më e rëndësishmja, shteti shtyp çdo forcë, të huaj apo të brendshme, që kërkon të thyejë unitetin tonë.

Nacionalsocialistët e refuzojnë shtetin liberal, i cili e trajton kombin si një treg pa kufij të hapur për të gjithë, duke lejuar të huajt të vërshojnë dhe kapitalin pa rrënjë të shterojë forcën dhe burimet tona. Nën Nacionalsocializmin, shteti është si mbrojtësi ashtu edhe përparimtari i popullit tonë.

Hitleri tha në *Mein Kampf*:

"Shteti është një mjet për të arritur një qëllim. Qëllimi i tij qëndron në ruajtjen dhe përparimin e një bashkësie qeniesh të gjalla fizikisht dhe psikikisht homogjene. Vetë kjo ruajtje është qëllimi përfundimtar."

Shteti i shërben racës dhe përparimit e ruajtjes së saj.

Asgjë tjetër, përndryshe nuk ka të drejtë të ekzistojë.

Autarkia Ekonomike: Vetëmjaftueshmëria për Kombin

Autarkia ekonomike është politika e qëllimshme e vetëmjaftueshmërisë kombëtare dhe pavarësisë ekonomike. Kjo do të thotë që komuniteti racor prodhon ushqimin, energjinë, lëndët e para dhe mallrat e prodhuara thelbësore për mbijetesën dhe përparimin e tij, ndërkohë që minimizon ose idealisht eliminon varësinë nga tregtia e jashtme dhe financat/globalizmi ndërkombëtar.

Nacionalsocializmi e afirmon autarkinë si një element themelor të sovranitetit racor. Ekonomia ekziston vetëm për t'i shërbyer popullit, kurrë për të pasuruar kapitalistët pa rrënjë ose për të na bërë të prekshëm ndaj fuqive të huaja.

Autarkia siguron që populli ynë të mos vuajë nga uria, sanksionet ose shantazhet që të nënshtrohet. Ajo mbron racën nga zinxhirët e fajdesë ndërkombëtare dhe spekulimet që dëmtojnë kombin tonë. Duke ia nënshtuar prodhimin popullit tonë, ne ndërtojmë qëndrueshmëri kombëtare, harmonizohemi me ligjin natyror (racat e forta e mbajnë veten plotësisht) dhe përgatitemi për çdo luftë të ardhshme.

Kapitalizmi liberal është e kundërta; ai adhuron ndërvarësinë dhe globalizmin. Kufijtë e hapur na përmbysin me punë të lirë, borxhi i jashtëm skllavëron breza të tërë dhe importet na lënë në mëshirën e furnizuesve armiqtësorë. Rezultati është një komb i reduktuar në një zonë ekonomike, i dobët dhe i shfrytëzueshëm.

Autarkia nuk është gjithmonë opsioni "më i lehtë", por është thelbësore, kërkon disiplinë, inovacion dhe ndonjëherë sakrificë. Është e vetmja rrugë drejt pavarësisë së vërtetë. Një racë që kontrollon prodhimin e vet kontrollon fatin e saj.

Siç tha Adolf Hitleri: "Ekziston vetëm një interes dhe ky është interesi i kombit, dhe vetëm një pikëpamje e vetme, që Gjermania duhet të sillet politikisht dhe ekonomikisht në një gjendje vetëmjaftueshmërie... Shkurt, e konsideroj të domosdoshme që të arrihet një vetëmjaftueshmëri 100% në të gjitha ato sfera ku është e realizueshme"

Nacionalsocializmi hedh poshtë varësinë nga çdo i huaj dhe kërkon vetëmjaftueshmëri në mënyrë që populli ynë të mund të ngjitet përgjithmonë, i lirë nga kontrolli i sistemit ndërkombëtar.

Familja është guri themeltar i kombit

Familja është tulla ndërtuese e kombit. Është njësia më e vogël dhe më natyrale e popullit tonë. Është djepi ku lind, rritet dhe përçohet raca.

Çdo gjeni individual i racës sonë, çdo udhëheqës, çdo krijues, artist, çdo burrë apo grua e fortë që e çon përpara popullin tonë, del nga familja.

Familja bërthamore është vendi ku mbartet gjaku, nguliten vlerat dhe ku mësohet për herë të parë besnikëria ndaj kolektivit.

Një familje e fortë prodhon fëmijë të fortë. Fëmijët e fortë rriten për të ndërtuar një komb të fortë. Një familje e dobët ose e shkatërruar dobëson të gjithë komunitetin racor.

Nacionalsocializmi e afirmon familjen si themelin e gjithçkaje. Ai nderon amësinë si thirrjen më të lartë, lindjen dhe rritjen e fëmijëve të shëndetshëm të bardhë. Ai e mbron familjen nga degjenerimi, nga presionet ekonomike që vonojnë ose parandalojnë fëmijët dhe nga ideologjitë që minojnë rolet natyrore të burrit dhe gruas.

Marksizmi dhe liberalizmi kërkojnë të dobësojnë dhe shkatërrojnë familjen, si një mjet përmbyseje për të thyer lidhjet racore që kemi si kolektiv dhe për të lejuar shfrytëzimin e popullit tonë.

Shteti, si shërbëtor i racës, ka detyrën të mbështesë dhe mundësojë familjet me politika që e bëjnë të mundur martesën, fëmijët dhe pronësinë e shtëpisë për popullin tonë.

Adolf Hitleri tha: "Familja është bërthama e kombit"

Një komb që i lë pas dore familjet e tij, dekompozohet nga thelbi. Me secilën familje qëndron e ardhmja e racës sonë.

Ngjitja e Përrjetshme: Njeriu që Po Arrin

Nacionalsocializmi nuk ka të bëjë thjesht me mbijetesën e racës sonë, por me ngritjen dhe shtytjen e përrjetshme për t'u ngjitur dhe për të çuar njerëzit tanë në një gjendje më të lartë të qenies dhe ekzistencës.

Evropianët e bardhë kanë një prirje të lindur dhe të natyrshme për të inovuar, përmirësuar dhe zhvilluar vazhdimisht. Populli ynë ka arritur pothuajse të pamundurën dhe të paimagjinueshmen në të kaluarën. Përsosmëria e bardhë i ka ofruar botës inovacione dhe shpikje të panumërta. Nacionalsocializmi e kodifikon këtë.

tipar gjenetik të popullit tonë në doktrinën politike.

Çdo gjë që bëjmë në këtë tokë dhe kontribuojmë është për ata që vijnë pas nesh - njeriun që do të vijë. Kjo filozofi e avancimit si të shoqërisë ashtu edhe të gjakut tonë në një drejtim lart është pjesë integrale e Nacional Socializmit dhe e shoqërive të shëndetshme.

Çdo brez i popullit tonë duhet të ndërtojë mbi arritjet e atij që ka ardhur para tij dhe të çojë përpara popullin dhe kombin tonë. Stagnimi ose rënia është e papranueshme.

Nën liberalizëm, kemi parë çdo brez pas brezit të "Baby Boomers" që ka rënë poshtë, drejt një arsimimi më të ulët, prirjeve dhe aftësive më të pakta, dhe drejt vështirësive dhe vështirësive ekonomike shkatërruese. Kjo është e kundërta e ndërtimit të një shoqërie për njeriun e ardhshëm, duke zgjedhur në vend të kësaj të pasurosh një brez në kurriz të të gjithë të tjerëve.

Nacionalsocializmi kërkon ngjitje të përrjetshme. Njeriu që do të vijë duhet të jetë më i fortë se ne tani, më i aftë, më krijues dhe më i mençur. Është përgjegjësia jonë ta krijojmë atë.

Rruga Përpara: Nacionalsocializmi në Australi dhe

Në mbarë botën

Nacional-socialistët duhet të përpiqen të kolektivizohen dhe të organizohen sa më efikasisht dhe në mënyrën më të disiplinuar të mundshme.

Faza ideologjike dhe edukative është një gjë, por kjo duhet të përparojë natyrshëm në organizim praktik dhe në botën reale. Nacional-Socialistët duhet të përqendrohen rreth udhëheqësve që përfaqësojnë më të mirën e racës sonë, në një mënyrë hierarkike dhe meritokratike. Ata duhet të përdorin çdo mjet organizimi që u është në dispozicion në vendet e tyre.

Ndërsa lëvizja jonë rritet dhe sistemi shtrëngon kufizimet e tij, Nacional Socialistët duhet të jenë të adaptueshëm, të gjithanshëm, taktikë dhe inteligjentë në mënyrën se si organizohen, për efikasitet maksimal, ndërkohë që nuk i japin sistemit mundësinë për të burgosur aktivistë.

Ka shumë modele në dispozicion. Organizatorët e aftë nacionalsocialistë duhet t'i shfrytëzojnë të gjitha. Aktivizmi, demonstratat në rrugë dhe klubet aktive "fis dhe tren" duhet idealisht të integrohen në një të vetëm të vetëm. strukturë.

Për ata në vende më kufizuese, ata mund të ndjekin parlamentarizmin e NS nëse nuk kanë mjete të tjera organizimi në dispozicion.

Shmangni këdo që inkurajon ose sugjeron dhunë. Largojini menjëherë këta individë nga afërsia juaj.

Ajo që ka më shumë rëndësi nuk është modeli specifik, edhe nëse disa janë më efektivë se të tjerët.

Ajo që ka më shumë rëndësi është se organizimi dhe centralizimi i Nacional Socializmit po ndodh realisht. Pikëpamja jonë botërore kërkon një avangardë burrash që organizohen për të sjellë në jetë ideologjinë tonë politike.

Koha jonë është tani. E ardhmja u përket atyre që punojnë — atyre që mbeten të vendosur, të guximshëm dhe ruajnë vullnetin dhe përkushtimin e palëkundur ndaj lëvizjes sonë.